

Què més cal

Direcció, administració, publicitat i vendes:
 Octubre Centre de Cultura Contemporània.
 Carrer Sant Ferran, 12. 46001 València.
 Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
 Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
 07001-Palma de Mallorca.
 Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.
Coordinador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Borja Català, Jesús Prats (*fotografia*) i Rosa Serrano (*documentació*).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubí, Gemma Morales (*secretària de redacció*).
Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).
Rúbriques: Francesc-Marc Àlvarez, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Antoni Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañé, Glòria Marcos, Joan Mar. Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Lluís Montserrat, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Roger Pala, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Jordi Solà, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.
Corresponsals: Ferran Casas (*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Carles Marqués (*Menorca*), Octavi Martí (*París*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*).
Col·laboradors: Albert Aguilera, Laia de Andrés, Albert Balanzà, Vicenç Batalla, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Gemma C. Serra (*Berlín*), Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (*Pais Basc*), Andreu Gomila, Ricard González (*Washington*), Gnni Jakupi, Jordi Llaonart (*Kuwait*), Maite Insa, Josep Enric Liebot, Rossanna Melià, Ricard Mir (*Jerusalem*), Joan M. Oleaque, Peiaí Pagés, Aida Palau, Oscar Palau, Montse Palau, César Palazuelos, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Federico Rivas (*Buenos Aires*), Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena, Sergi Vicente (*Pequín*).
Assessor editorial: Salvador Cot.
Traductors: David Egea (*alemany*), Yolanda Girao (*italià*), Maite Insa (*anglès i francès*).
Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rifa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.
Disseny: Vanessa Prieto.
Disseny capçalera: Enric Satué.
Foto portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
 Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Eva Hernández i Sílvia Fornells (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
 Maigalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
 Alboraya (Horta).
Dipòsit legal: V-853-1984.
Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
 (S'hi inclouen les despeses de transport)
 Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L'emissió, la setmana passada, del pamflet en format de reportatge periodístic "Ciudadanos de segunda" a TeleMadrid, la televisió pública d'aquella comunitat autònoma, va tornar a deixar clar què significa per a amplis sectors polítics, mediàtics, intel·lectuals i socials la concepció d'Espanya. I és molt simple, només hi pot haver una manera de ser espanyol: parlar espanyol (castellà), i pertànyer a la nació espanyola —concebuda com a sinònim de la castellana—. No hi ha res més, no hi ha cap més opció. No hi ha terme mitjà. No hi ha alternatives. Les alternatives són provincianes, són actes de xenofòbia i de racisme, són delictes contra els drets humans, són reinencions de la història, són manipulacions d'infants per imposar-los un idioma i una cultura artificials. Això és el que afirma un reportatge emès per una televisió pública pagada amb els impostos de tots els ciutadans espanyols, inclosos els que pertanyen a d'altres nacions. Això és el que emet la televisió pública de la comunitat autònoma on hi ha la capital de l'estat, gestionada pel PP, escollit democràticament, pels ciutadans d'aquelles contrades. I ho afirma un treball periodístic fet per la productora El Mundo TV, que pertany a un dels grups comunicatius espanyols de més pes de l'estat. I el "documental" de segur que no esdevindrà subjecte de crítica durant la campanya electoral dels propers comicis de maig, del PSOE al PP. Amb el vot no s'hi juga. I en el fons, el socialisme espanyol també s'ha negat en rodó a reconèixer l'existència de la nació catalana quan s'ha proposat en l'articulat del nou Estatut de Catalunya. I és l'actual govern del PSOE, per exemple, el que fa el ronso per tornar els documents espoliats pel franquisme que encara queden a l'ignominiós arxiu de Salamanca. El mateix Govern que no dubta a utilitzar els serveis diplomàtics —pagats entre tots els que tenen passaport espanyol— a tot drap per impedir el reconeixement internacional de l'esport català.

Més enllà de les manipulacions d'aquell document televisiu, pròpies d'un manual de propagandista sense escrúpols, més enllà de la irresponsabilitat d'un mitjà de comunicació d'atjar l'odi contra una comunitat nacional, més enllà de desinformar l'opinió pública espanyola, més enllà de les tímides reaccions de crítica en la mateixa capital espanyola, més enllà de tot això queda una qüestió de fons. Què més cal per entendre que ser català a Espanya no és possible. L'insult ja l'ha tastat tothom: empresaris, institucions, responsables polítics, ciutadans, tothom. El reportatge de TeleMadrid és un gra més de sorra que s'afegeix a la llarga llista de declaracions de principis que no paren de deixar-nos clar que de nació només n'hi ha una, i que qualsevol intent d'encabir la catalanitat a Espanya, a banda d'una entelèquia, és una provocació. Però aquí, encara no s'ha entès. Caldren més reportatges, potser.

Als nostres lectors

Als Països Catalans s'han produït canvis en la composició demogràfica de la seva població. L'increment de la immigració de fora d'Espanya comença a traslladar-se al cens electoral. El nombre de residents estrangers de la UE i Noruega, que amb l'actual legislació tenen dret a vot en les eleccions municipals, ha crescut entre 2003 i 2007. Són aquells ciutadans comunitaris, i també els del país nòrdic, que a més de tenir dret a inscriure's al cens com a residents, ho han fet. De manera que cal pensar que ho han fet per poder votar. En alguns dels municipis dels Països Catalans el seu vot pot determinar majories polítiques. Som davant de nous temps que ens porten la globalització a les urnes. Per això pensem que, tot i que només és l'inici, un gran procés de canvi com aquest mereix la deguda atenció en aquest número del setmanari que tenen a les mans.

Enric Rimbau, cap de redacció